

[Thorvil Kristensen.]

arbejde, da den blev vedtaget i fjor som led i det såkaldte septemberforlig, og vi har heller ikke særlig megen tid til at behandle det foreliggende lovforslag, hvis det skal vedtages inden nytår. Hvis man på længere sigt skal have lovbestemmelser til fremme af opsparing, vil det egentlig nok være rigtigt at knytte dem til skatte-lovgivningen.

I den tidligere konservativ-venstre regering fremsatte vi et skattereforforforslag, hvor vi på forskellig vis søgte skattemæssigt at begunstige indkomst, der opspares, i forhold til indkomst, der forbruges, og jeg har forstået, at også den nuværende regering vil kunne tiltræde sådanne synspunkter. Det vil sikkert sige, at det, hvis vi skal gøre den slags på længere sigt, bør ske i skattelovgivningen.

Nu er der foreslået en forlængelse for 2 år; det kan måske diskuteres, om vi skal forlænge for 2 år; i hvert fald bør vi nok se nærmere på forholdene i et udvalg. Den binding på 3 år, der oprindeligt var foreslået, er en ret kort binding, men foreslås alligevel ophævet, dog sådan at man kun får præmien, hvis pengene står i 3 år.

Vi vil gerne diskutere visse enkeltheder i et udvalg og også have nogle oplysninger om de erfaringer, der er gjort i den tid, loven har været i kraft, herunder naturligvis også, hvordan man fra sagkyndig side vurderer disse erfaringer. For een ting er, at der på opsparingskonti kommer visse penge ind, der præmieres; noget andet er, om det er en virkelig nyopsparing eller blot en overførelse af midler. Disse ting vil vi gerne drøfte i et udvalg ud fra den indstilling, at det, der er formålet, er fremme af den private opsparing.

Poul Møller: På mit partis vegne kan jeg tilsige dette lovforslag en velvillig behandling. Vi vil naturligvis også gerne medvirke til på det ene og det andet område i den nuværende økonomiske situation at fremme opsparing, hvad jeg tror på længere sigt vil være nødvendigt, da denne økonomiske situation sikkert fortsat vil være rådende her i landet. Vi mener dog ikke, at der er grund til at overvurdere dette lovforslags betydning, men finder, at der på en lang, lang række områder

er større mulighed for fra lovgivningsmagtens side at fremme opsparing. Jeg tænker her på, at det sikkert er mere betydningsfuldt, at man i fjor fritog for skat af pensionsbidrag; jeg tænker på den hjælp til selvpensionister, vi har drøftet under forrige punkt på dagsordenen, på en indretning af vore afskrivningsregler på en for erhvervslivet tilfredsstillende måde, på en skattefritagelse for henlæggelser til sociale fonds, som for tiden drøftes her i tinget, på en ændring af aldersrentelovgivningens fradragsregler, som vi skal drøfte i næste uge, på en opsparingsfremmende ordning i forbindelse med en folkepensionering og på det, som den højtærede finansminister har bebudet til foråret: en lempelse af formuebeskatningen. Alt dette betragter vi som mere relevant og vigtigt i en opsparingsfremmende politik end denne lidt vilkårlige præmiering af en speciel opsparingsform. Men lidt har også ret, derfor har det også vor interesse.

Der er forskellige ting, vi godt ville have ændret under behandlingen af lovforslaget. Vi ser f. eks. ikke rigtig nogen grund til, at der skal være en 2 000 kr.s grænse for de opsparede beløb, i hvert fald ikke når man samtidig begrænser hele præmieringsordningen til indtægter under 25 000 kr. Der skulle i og for sig ikke være nogen grund til, at ikke mindre indtægter på f. eks. 8 000, 10 000 eller 12 000 kr., der var i stand til at spare mere op, skulle have fordel deraf.

Det næste spørgsmål er, om 25 000 kr. i det hele taget er en rationel grænse i denne præmiering. Jeg kan naturligvis godt se den begrundelse, der ligger bag: at indtægter over 25 000 kr. har for let ved at spare op; men så kunne man gøre minimumsbeløbet, der skal spares op, større for større indkomster, således at de 200 kr., der er grænsen i dag, ikke skal danne grænsen for større indkomster. Spørgsmålet er også, om det ikke er enklere at lade hele præmien bestå i, at det opsparede beløb gøres helt eller delvis skattefrit, end først at beskatte det og så slå skatten ned med 15 pct. Men alt dette kan vi jo drøfte i et udvalg og i den forbindelse også, om lovens administration ikke er en smule indviklet: med fremsættelse af begæring om præmiering o. s. v., hvilket vel nærmest